

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Centrum ekologických informácií**, so sídlom Suché Mýto 19, Bratislava, IČO: 47 243 252, *právne zastúpeného: Advokátska kancelária Bardač, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 4*, proti žalovanému: **Obec Veľké Pole**, so sídlom Veľké Pole č. 1, IČO: 32 1079, *právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 13*, IČO: 47 234 148, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 07.04.2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/209/2013-28 zo dňa 07. marca 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/209/2013-28 zo dňa 07. marca 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 170,45 eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením č. k. 23S/209/2013-28 zo dňa 07.03.2014 podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil konanie z dôvodu, že bolo preukázané, že na základe žiadosti žalobcu nezačalo konanie

o poskytnutie informácií a v dôsledku toho neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania, a preto podmienky pre postup podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku neboli splnené, keďže išlo o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nebolo možné odstrániť. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovanému, nakoľko konanie sa zastavilo pre nesprávny postup žalobcu, t.j. v dôsledku správania sa žalobcu.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V priebehu odvolacieho konania Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. I. ÚS 260/2014-14 zo dňa 21. mája 2014 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013 rozhodol, že sťažnosť Centra ekologických informácií, Suché mýto 19, Bratislava odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia ústavného súdu vyplýva, „*Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval, a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne, právne akceptovateľné a ústavne konformné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných a procesnoprávných zákonných ustanovení je napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu aj náležite odôvodnené. Najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013 právne vyčerpávajúcim a ústavne súladným spôsobom zdôvodnil, prečo a na základe akých právnych úvah sa nestotožnil so sťažovateľom predostretou argumentáciou, a predovšetkým prečo dospel k záveru, že „... žalovaný nezačal konanie o poskytnutie informácií a ani ho začať nemohol... teda nenastúpila fikcia, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu“. Je teda zrejmé, že najvyšší súd oprel svoje závery o konkrétne zákonné ustanovenia príslušných právnych predpisov,*

a to predovšetkým zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vychádzajúc pritom z príslušných ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Zhodnotiac intenzitu možného zásahu do sťažovateľom označených práv sa musí aj ústavný súd stotožniť so záverom najvyššieho súdu, podľa ktorého „Na webovej stránke Národného bezpečnostného úradu, ktorý vedie zoznam elektronických podateľní orgánov verejnej moci podľa § 10 ods. 2 písm. p) zákona o elektronickom podpise súd zistil (a mohol tak urobiť aj žalobca, ktorého zastupujú a aj v konaní pred orgánmi obce zastupovali osoby s právnickým vzdelaním, ktoré sú aj počítačovo gramotné), že žalovaný je orgánom verejnej moci, ktorý nemá zriadenú elektronickú podateľňu a ani mu zákon neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť, k čomu dodáva, že tejto skutočnosti si bol, resp. mohol byť sťažovateľ za aktívnej pomoci svojho právneho zástupcu vedomý už na začiatku samotného konania podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a ústavnému súdu ani nepredložil taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že nemohol požiadať o požadované informácie iným technicky prijateľným spôsobom.“

Odvolací súd zistil, že preskúmaná vec, ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania je obdobná ako vec, ktorá bola predmetom odvolacieho konania najvyššieho súdu, v ktorom rozhodol *uznesením sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013.*

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom uznesení č. k. I. ÚS 260/2014-14 zo dňa 21. mája 2014 vyslovil svoj právny názor k obdobnej problematike, ktorá je predmetom súdneho prieskumu v danej veci, tento jeho právny názor je potrebné považovať za záväznú judikatúru pre danú vec, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 250ja ods.3 druhá veta v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246 ods. 1 O.s.p. v plnom rozsahu potvrdil ako vecne správne vrátane trov konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. Súd uložil neúspešnému žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. Trovy žalovaného pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu vo výške 134,00 eur, režijného paušálu vo výške 8,04 eur (RP 2014), spolu 142,04 eur. Uvedenú odmenu súd zvýšil o 20 % DPH (28,41 eur), keďže právny zástupca žalovaného je platiteľom DPH, takže spolu priznaná výška trov odvolacieho konania

predstavuje sumu 170,45 eur. Tarifná odmena bola vypočítaná podľa § 11 ods. 4, §13a ods. 1 písm. c a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania advokátovi, ktorý zastupoval žalovaného.

Rozhodnutie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 27. mája 2015

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Karin Fedorová